

Az alaptörvény-ellenesség okai, megnyilvánulásai

a.) Az Alaptörvény B. cikke (1) bekezdés sérelme a jogállamiság elve „1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

Az Alaptörvény B. cikkének (1) bekezdésében foglalt – jogállamiság elve - ellenére nem élhettem perbeli jogaimmal, I. rendű felperesként nem nyilatkozhattam meg az általam indított birtokvédelmi perben, pedig a Pp. 3. §(6) bekezdése szerint ezt a bíróságnak biztosítania kellett volna részemre.

Én a tárgyaláson nem vettem részt, a per idején Németországban éltem. A pert még, mint ingatlan tulajdonos indítottam meg, annak vitelére, képviseltem ellátására a testvéremet hatalmaztam meg. Jogszabálysértő módon a bíróság testvéremet II. rendű felperesként vonta perbe, holott csak a képviselőm lett. Majd 2007. évben a birtokvita tárgyát képező telket – a használat jogának kikötése mellett - a testvéremnek ajándékoztam. Bár már nem voltam tulajdonos, de az alperes nem engedett el a perből.

A folyamatban volt birtokvita végül egyezséggel zárult és ekkor a bíróság sem engem, illetve az engem meghatalmazottként képviselő II. rendű felperest sem engedték megszólalni, csak az ügyvédek (II. rendű felperes és alperes jogi képviselői) és a bíróság tárgyalta a vita egyezséggel történő lezárásáról, ők kötöttek egyezséget, én mint a harmadik érdekelt fél ebből kimaradtam. Az egyezés során a bíróság „önhatalmúlag” – a felek indítványa nélkül - döntött a per költsége viseléséről a Pp. 78.-148. §-ait sértve.

A bíróságnak a felek megjelenésének a számbavétele után tisztáznia kell a törvényes képviselők és a meghatalmazottak képviselési jogosultságát (Pp.135. § (4)-(5) bek.), ez a kötelezettség minden tárgyalás alkalmával fennáll. Ha a fél nevében meghatalmazottként vagy törvényes képviselőként megjelent személy a képviselési jogosultságát nem, vagy nem megfelelően igazolja, akkor megfelelő határidő kitűzése mellett fel kell hívni a meghatalmazás vagy a képviselési jog igazolására.

A per bírósága azzal, hogy nem a Pp.50. §- a szerint járt el, azon túl, hogy gyakorlatilag megfosztott perbeli jogaim érvényesítésének a lehetőségétől, minden további jogomtól megfosztott, mert ezt követően már nem élhettem jogorvoslattal sem. _

Az eljáró bíróságok ugyanis az általam indított jogorvoslati eljárások ellenére sem vizsgálták azt, hogy a mellőzésemmel megszületett egyezés megkötése megfelel-e a jogszabályi előírásoknak, a Pp. 148. §-ban foglaltaknak. Figyelmen kívül hagyták az egyezségkötés felülvizsgálata érdekében tett erőfeszítéseink ellenére a bíróságok, hogy az ügyben nem az érdekelt felek kötöttek egyezséget, „csupán a bíró és az ügyvédek.” Álláspontom szerint ha, ha három peres fél van a perben, akkor két fél nem köthet perbeli megállapodást. A tárgyaláson a felperesi érdekek nem érvényesülhettek, a testvérem sem a saját nevében (mert pártfogó ügyvéddel rendelkezett), sem az én nevemben nem szólalhatott meg.

A Bíróság azáltal, hogy az én nyilatkozatom, jogi képviseletem hiányában kötötte meg a perbeli egyezséget (megsértve a Pp. 8.§ (1), 50. § (1) bekezdéseit) a perbeli esélyegyenlőséghez való jogaimat is megsértette, továbbá anyagi érdekeim is csorbultak. Ezért úgy gondoltam és jelenleg is úgy gondolom, hogy a jogszabálysértő módon létrejött egyezség semmis.

A bíróság az eljárások során megfosztott attól is, hogy a Ptk 237. §-ban foglalt jogaimat gyakoroljam az egyezség, mint szerződés megtámadásával, mert erre vonatkozó indítványomat is elutasításra került. Miután az egyezséget tartalmazó bírói végzés esetében a tárgyaláson jelenlévő felek fellebbezési jogukról „lemondtak”, a megtámadás lehetősége lett volna az az út, amellyel az egyezséget hatálytalanítani lehetett volna.

b.)Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés) jogorvoslatjoghoz való jog sérelme

„(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

A panaszom alapját képező birtokvédelmi perben létrejött egyezség vitathatatlanul megalapozatlan volt, hiszen a perben soha nem nyilatkoztam, sem személyesen, sem képviselő útján, tehát egyezséget sem kötöttem. Ennek hiányában pedig a fellebbezési jogomról sem mondhattam le.

Folyamatosan próbáltam a kialakult helyzet megváltoztatása érdekében tenni valamit. Minden határozat ellen benyújtottam jogorvoslati kérelmet, azonban miután jogorvoslati jogom nem volt (mert fellebbezést a bíróság kizárta), minden kérelmem érdemi vizsgálat nélkül került elutasításra.

Álláspontom szerint a jogorvoslati jog teljes megvonása jogos érdekeimet nem vitathatóan súlyosan sérti.

c.) az Alaptörvény 1. cikkének (1) bekezdése: az alapvető jogok és kötelezettségek elve

„(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.”

Az alapvető jogok elve azáltal sérül esetemben, hogy az eljárás során a bíróság az Európai Chartában is garantált alapvető jogok a jogorvoslathoz illetve a tisztességes eljáráshoz való jogaim sérelmét is megvalósító döntéseket hozott. (Az ezzel kapcsolatos konkrét jogsértéseket beadványom egyéb részeiben taglalom)

Az alapvető jogok sérelmét jelenti jelen ügyben az, hogy nem volt biztosított számomra a perbeli jognyilatkozatok megtételének a lehetősége, nem volt jogorvoslati jogom. Az anyagi érdekeim, mert kisebb lett az ingatlanunk mint korábban, illetve a szomszédjogok is sérültek a perbeli egyezség folytán. A bírósági eljárás jogaim érvényesítése érdekében, rendkívül jelentős költséggel járt számomra.

d.) az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése: a tisztességes eljáráshoz való jog

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

A Zalaegerszegi Városi Bíróságon lefolytatott 15.P. 21023 /2010 sz. eljárásban – álláspontom szerint súlyos – jogszabálysértések merültek fel, melyek a korrekt, részrehajlás nélkül ügyintézés kérdőjelezik meg. A jogi képviselet hiánya (anyagilag helyzetünk folytán), az alperesi jogi képviselő helyismerete, olykor jogaival történő visszaélése olyan hátrányt, esélyegyenlőtlenséget eredményezett a felperesi oldal számára, amely az egész eljárásra rányomta a bélyegét. Az alperesi jogi képviselő, minden bizonyítási indítványunkat megakadályozta, nem küldte meg részünkre a beadványait, megengedhetetlen megjegyzéseket tett testvéremre és a bíróság ezt eltűrte. Nem tett semmit a bíróság akkor sem, amikor alperes testvéremet tetteleg bántalmazta.

A bíróságok a pedig a Pp. 7. §-ban foglalt tájékoztatási kötelezettségüknek sem tettek eleget, pl. a testvérem nem kapott kioktatást arra, hogy mit jelent az egyezség, milyen következményekkel jár számunkra, gyakorlatilag úgy viszonyultak hozzá az egyezségkötés alkalmával, mintha nem is lenne jelen a tárgyaláson.

Sérelmezem a 2. számú perújítási eljárást elutasító végzés indokait. Nem felel meg a valóságnak ugyanis az, hogy nem hoztam fel olyan új tényt és bizonyítékot amely megalapozta volna a perújítás lehetőségét.

A 2.sz. perújítási kérelem indoka – mely szerint a testvéremnek adott meghatalmazás érvénytelen, mert Németországban készült, felülhitelesítést nem tartalmazott, továbbá nem felelt meg a közokirat követelményeinek, azaz a Pp. 69. § (3) bekezdésében foglaltaknak – csak 2012. szeptemberében vált nyilvánvalóvá, a PKKB szeptemberi ítéletéből szereztem tudomást erről. Felmerül a kérdés, hogy az egyik bíróság által megállapított jogszabálysértés, vajon miért nem jelent jogsértést a Zalaegerszegi bíróságok előtt.

Folyamatosan – minden ésszerű indok nélkül - utasították el a hat évig tartó perben tanúbizonyítási indítványainkat, előfordult, hogy a megidézett tanúkat hazaküldték, az általa indítványozott tanúkat nem hallgatták meg, így perbeli bizonyítok nem kerültek elbírálásra. Előfordult az is, hogy az idézés alapján megjelent tanút, szakértőt utóbb meghallgatás nélkül hazaküldték.

Jegyzőkönyvbe sem került, hogy az idézésre megjelenő [REDACTED] [REDACTED] földmérőt „tévedésből” mentesítették a tanúvallomási kötelezettsége alól, pedig perdöntő fontosságú lett volna a meghallgatása.

Nem fogadta el a Zalaegerszegi Városi Bíróság [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ügyvédek írásban benyújtott igazolásait sem, amelyek alátámasztották azt, hogy nevemben senki sem nyilatkozott. E nyilatkozatok minden kétséget kizáróan bizonyították azt, hogy az én képviseletemben senki nem járt el, vagyis nem jöhetett létre az egyezség a perben.

Megmagyarázhatatlan volt az igazságügyi földmérő szakértő eljárása is, aki a birtokvita, területcsökkenés ellenére csak a mi telkünket mérte fel – mert a bíróság ezt kérte tőle - holott mindkét telek méretének ismerete elengedhetetlen a jogszerű bírósági döntéshez.

A földmérő ezzel együtt megállapította, hogy a telkünk mérete csökkent, azonban a bíróság mégsem vette figyelembe.

